

מסורת הש"ס

- א) [לקמן לה:]; ב) ע"י לקמן לב); ג) ע"י תוס' לקמן דף כט; ד"ה למקום; ד) לקמן כט; ה) [לקמן לו].

הגהות הב"ח

א) רש"י ד"ה בשלמא וכו' וכדלמאן זריקה דלא שריא:

שינויי גוסהאות

א) ג"ל אמר ליה דכתבי (כ"ב); ש"ח: ב) מיתות ואליבא דרבי יהודה ליתא דנ"ו והש"מ הוסיפן [שפ"י רש"ן]; ועי' כנ"ו דו"ט; דלשי' ה"רמ' ל"ג זה: ג) בכתבי' ור"ש במוחשבה; (נדפסוך ונ"ה

נוסף עלן ואליבא דר' יהודה); ד) מיתות חיובב ליתן ליתא בכתבי'; ובש"י מתקן (נד"ה לא) מיי' מחשב' אלף בנת"ו; ה) לטובה רבי עד ג"ל; ש"ח: וכו' בב"מ; ונ' דק"ט; ק"ה כל

הנר חיובתא ושנינן טרישטין (ש"ח: ב) מיתות רבי ליתא דנפ"י; ועי' שפ"י; א) אומר יאספנו ור"ש אומר לא יאספנו ג"ל; וכג"ל דנפ"י (ש"ח:); ובש"י: מקיים גיטסתא; ועי' טי"ח: ח) ג"ל שהרי קרבו מתיריו ליתא מיי' שפ"י; א) אומר אלף בנת"ו; ש"ח: ג) אלף ש"מ לאו (ש"ח:); יא) בנ"מ נוסף דזריקא דשריא בשר באכילה אי הוה עבדי לה בזמנא מיתרי לירי פירגול: יב) קשיא קרא אומרי' (ש"ח:); יג) ג"ל שלא (ש"ח:); ד) נתן הניתנין למעלה למטה במחשבת' ג"ל; (ש"ח:); ה) והאי דתני פסול (ש"ח:); ו) למטה קמן ג"ל; (ש"ח:); והס"ד ומס"י שריבי יוס' כו' (כ"ר:); ז) דמי וע"כ ליתא

בן באכילה וכו' שפיגולו גרם (ש"ח:); וכו' אלעזר דמי' דהשתא ק"ל אלתלי' דכתיב מוסק דמהשתא שפ"י; וכו' ג' ונפיק' הני' ומתניא: בא) לאו מחשבת גיטסתא דהקטרה של קומץ ג"ל; (צ"ק

וה"ו: ב) ג"ל דמי' (ש"ח:); ג) למימר כו' ג"ל ואי' גרם (ש"ח:); ד) ג"ל ונשאר מתקן (ש"ח:); ועי' טי"ח דק"ט; וכו' ג"ל הכי (ג"מ:); ג"ל מבייתא דהבא (צ"ח:); י) ג"ל מבייתא (צ"ח:); ב) דומתא; ק"ל אלתלי' דכתיב מוסק דמהשתא שפ"י; וכו' ג' ונפיק' הני' ומתניא: בא) לאו מחשבת גיטסתא דהקטרה של קומץ ג"ל; (צ"ק

וה"ו: ב) ג"ל דמי' (ש"ח:); ג) למימר כו' ג"ל ואי' גרם (ש"ח:); ד) ג"ל ונשאר מתקן (ש"ח:); ועי' טי"ח דק"ט; וכו' ג"ל הכי (ג"מ:); ג"ל מבייתא דהבא (צ"ח:); י) ג"ל מבייתא (צ"ח:); ב) דומתא; ק"ל אלתלי' דכתיב מוסק דמהשתא שפ"י; וכו' ג' ונפיק' הני' ומתניא: בא) לאו מחשבת גיטסתא דהקטרה של קומץ ג"ל; (צ"ק

עוד ואין זה אלא גילוי מילתא

במחשבה באימוריין דאם הניח

האימוריין עד למחר פסול

דברנן מידא הוי. ועי' היטב

בתוס' לקמן דף לו: ד"ה שאכלתיו ומתתן כן נתקשו זו

טובה: ב) אולי ג"ל למיתקן כך

במחשבה באימוריין דאם הניח

האימוריין עד למחר פסול

דברנן מידא הוי. ועי' היטב

בתוס' לקמן טז ע"א: (לא) אולי ג"ל

הוי"א דוקא התם דפסול לגמרי

שרי מציא מיד פירגול אבל

הכח דאיתו פסול לגמרי דהא

מכפר אימא דאיתו מוציא מיד

פיגול קמ"ל (ג"מ:)

חזן לזמנו פיגול וחייבין עליו כרת.

הקמן ט: חזן למקומו פסול חזן לזמנו פיגול שהרי קרבו מתיריו מהן פיגול: מהן שתיקה ואין כאן פסול מחשבה אחרת להוציאו מיד פיגול:

למחר פסול.

הניתנין למטה למעלה חישב לזרוק אותה זריקה למחר פסול כדמוקמינן לקמן מידי דהוה אמחשבת הינוח שהרי שחט ע"מ להניח דמו למחר פסול ורבי יהודה היא דפסלי ליה צפ"ג (לקמן לה:): **חזר וחישב.**

בעבודה שניה בין חזן לזמנו בין חזן למקומו פסול ואין זו כרת דהא איפסיל ליה במחשבה קמייתא וכו' לא חילי עליה פיגול דלא קרבו כל מתיריו: ואי שלא במקומו.

דמונח במקומו דמי: האי פסול בתמייה. אמאי קרי ליה פסול להאי דחישב ליתן שלא במקומו למחר פיגול הוא שהרי חישב בשמיטה ע"מ לזרוק דמו למחר דהיא אכילת מנחם אלף:

לאו במקומו דמי ולא חשיבא אכילה: וריקה דשריא **בשר באכילה** כו'.

כגון במקום מתן הדם מייתי לירי פיגול בין שחישב בה ע"מ להקטיר אימורים למחר בין שחישב בשמיטה לזרוק למחר יא): וריקה דלא שריא **בשר באכילה**. אי הוה עבדי לה בזמנא כגון זריקה שלא במקומו לא מייתי לירי פיגול בין שחישב בה ע"מ להקטיר אימורים למחר בין שחישב בשמיטה למיעבד הך זריקה למחר לא מייתי לירי פיגול: **פיגול יהיה.** והנפש

האולכת וגו': מי שפיגולו גורס. שלא יאכל הוא דקאי בעונה תשא יא' בשר שזרק הדם שלא במקומו דאיסור זריקה שלא במקומו גרס לו שלא יאכל הלכך אין חייבין על פיגולו כרת. ונפקא לן מהכא דאי חישב בזריקה שלא במקומו ע"מ לאכול או להקטיר למחר לא הויה מחשבת זריקה לענין פיגול ומינה כי חישב בשמיטה ע"מ לעשות זריקה זו חזן לזמנו לא הויה מחשבה בזריקה המפגלת: אי הכי. דלא הויה זריקה לענין מחשבה איפסולי נמי לא נפסול: **אמחשבת הינוח.** דהא חשיב מיהא להינוחו

הקמן ט: חזן למקומו פסול חזן לזמנו פיגול שהרי קרבו מתיריו מהן פיגול:

הקמן ט: חזן למקומו פסול חזן לזמנו פיגול שהרי קרבו מתיריו מהן פיגול:

למחר פסול.

הניתנין למטה למעלה חישב לזרוק אותה זריקה למחר פסול כדמוקמינן לקמן מידי דהוה אמחשבת הינוח שהרי שחט ע"מ להניח דמו למחר פסול ורבי יהודה היא דפסלי ליה צפ"ג (לקמן לה:): **חזר וחישב.**

בעבודה שניה בין חזן לזמנו בין חזן למקומו פסול ואין זו כרת דהא איפסיל ליה במחשבה קמייתא וכו' לא חילי עליה פיגול דלא קרבו כל מתיריו: ואי שלא במקומו.

דמונח במקומו דמי: האי פסול בתמייה. אמאי קרי ליה פסול להאי דחישב ליתן שלא במקומו למחר פיגול הוא שהרי חישב בשמיטה ע"מ לזרוק דמו למחר דהיא אכילת מנחם אלף:

לאו במקומו דמי ולא חשיבא אכילה: וריקה דשריא **בשר באכילה** כו'.

כגון במקום מתן הדם מייתי לירי פיגול בין שחישב בה ע"מ להקטיר אימורים למחר בין שחישב בשמיטה לזרוק למחר יא): וריקה דלא שריא **בשר באכילה**. אי הוה עבדי לה בזמנא כגון זריקה שלא במקומו לא מייתי לירי פיגול בין שחישב בה ע"מ להקטיר אימורים למחר בין שחישב בשמיטה למיעבד הך זריקה למחר לא מייתי לירי פיגול: **פיגול יהיה.** והנפש

האולכת וגו': מי שפיגולו גורס. שלא יאכל הוא דקאי בעונה תשא

יא' בשר שזרק הדם שלא במקומו דאיסור זריקה שלא במקומו גרס לו

שלא יאכל הלכך אין חייבין על פיגולו כרת. ונפקא לן מהכא דאי חישב בזריקה שלא במקומו ע"מ לאכול או להקטיר למחר לא הויה מחשבת זריקה לענין פיגול ומינה כי חישב בשמיטה ע"מ לעשות זריקה זו חזן לזמנו לא הויה מחשבה בזריקה המפגלת: אי הכי. דלא הויה זריקה לענין מחשבה איפסולי נמי לא נפסול: **אמחשבת הינוח.** דהא חשיב מיהא להינוחו

למחר: ואליבא דר' יהודה.

לקמן צ"ג: כל הפסולין (דף לה:): תנן להניח

דמנו למחר כשר ור' יהודה פסול: וריש לקיש אמר כו'. אמתניתין קאי

ופליג אדשמואל: **לעולם פסול ממש.**

דלא תני תנא פסול אבשר לחודיה

וי לא פריש בהדיא ומתני' פסול לגמרי קאמר שאף בעלים לא מתכפרו:

ושלא במקומו.

כשמואל סבירא ליה דמקומו דמי לענין כפרה ולא

להחיר באכילה כדדריש ליה שמואל לקרא דלעיל ואני נמתיו לכס וגו'

[וקרא ח] ולא קשיא: אמתני': **כאן שנתן בשפיקה.**

דרשא דקרא דמשמע בעלים נתכפרו כשנתן בשלל: במקומו בשתיקה ומתני' דקמני פסול

בנתן: במחשבת לאכול בשר חזן לזמנו ואשמעינן דפסול ואין זו כרת

דמחשבת זריקה זו מחשבה הוא לפסול דמקומו דמי ולא לפגל דזריקה

דלא שריא בשר באכילה לא מייתי לירי פיגול: **סנו כו'.** כל הנך מיוצתא

לדאותצי' לשמואל מותצי' נמי לריש לקיש דהא כוותיה סבירא ליה

דשלא במקומו במקומו דמי: ורבי יוחנן אמר אידי ואידי. מתניתין

דקמני פסול וליכא תקנתא ומתניתין דכל הפסולים דמני תקנתא שנתן

בשתיקה: **בשלמא לריש לקיש.**

דאוקי מתני' כשנתן במחשבה אינטריך למיתני אין זו כרת לאשמועינן דאע"ג דחשיב בהך זריקה חזן לזמנו

אינו פיגול וכדאמרן^ה) דלא שריא בשר באכילה לא מייתי לירי פיגול: **אלא לרבי יוחנן.**

דמוקי בשתיקה והאי: פסול משום דלא במקומו הוא פשיטא דלין זו כרת קשיא: **ולשמואל מאי אין זו כרת.**

דאינו נמי מוקי לה בשתיקה: הכי קאמר ואם נתן **במחשבה.** דחזן

לזמנו פסול ואין זו כרת ואינטריך לאשמועינן אע"ג דלענין כפרה

כמקומו דמי מחשבת פיגול לא חיילא הואיל ולא שריא בשר באכילה.

אבל לרבי יוחנן לא מצי לשנויי הכי דכיון דאשמעינן תנא דידן פסול

ומשום דשלל במקומו (הוא אלמא) לאו במקומו דמי פשיטא דאם נתן

חזן למקומו פסול ואין בו כרת חזן לזמנו פיגול וחייבין עליו כרת

הקמן ט: חזן למקומו פסול חזן לזמנו פיגול שהרי קרבו מתיריו מהן פיגול:

למחר פסול.

הניתנין למטה למעלה חישב לזרוק אותה זריקה למחר פסול כדמוקמינן לקמן מידי דהוה אמחשבת הינוח שהרי שחט ע"מ להניח דמו למחר פסול ורבי יהודה היא דפסלי ליה צפ"ג (לקמן לה:): **חזר וחישב.**

בעבודה שניה בין חזן לזמנו בין חזן למקומו פסול ואין זו כרת דהא איפסיל ליה במחשבה קמייתא וכו' לא חילי עליה פיגול דלא קרבו כל מתיריו: ואי שלא במקומו.

דמונח במקומו דמי: האי פסול בתמייה. אמאי קרי ליה פסול להאי דחישב ליתן שלא במקומו למחר פיגול הוא שהרי חישב בשמיטה ע"מ לזרוק דמו למחר דהיא אכילת מנחם אלף:

לאו במקומו דמי ולא חשיבא אכילה: וריקה דשריא **בשר באכילה** כו'.

כגון במקום מתן הדם מייתי לירי פיגול בין שחישב בה ע"מ להקטיר אימורים למחר בין שחישב בשמיטה לזרוק למחר יא): וריקה דלא שריא **בשר באכילה**. אי הוה עבדי לה בזמנא כגון זריקה שלא במקומו לא מייתי לירי פיגול בין שחישב בה ע"מ להקטיר אימורים למחר בין שחישב בשמיטה למיעבד הך זריקה למחר לא מייתי לירי פיגול: **פיגול יהיה.** והנפש

האולכת וגו': מי שפיגולו גורס. שלא יאכל הוא דקאי בעונה תשא

יא' בשר שזרק הדם שלא במקומו דאיסור זריקה שלא במקומו גרס לו

שלא יאכל הלכך אין חייבין על פיגולו כרת. ונפקא לן מהכא דאי חישב בזריקה שלא במקומו ע"מ לאכול או להקטיר למחר לא הויה מחשבת זריקה לענין פיגול ומינה כי חישב בשמיטה ע"מ לעשות זריקה זו חזן לזמנו לא הויה מחשבה בזריקה המפגלת: אי הכי. דלא הויה זריקה לענין מחשבה איפסולי נמי לא נפסול: **אמחשבת הינוח.** דהא חשיב מיהא להינוחו

למחר: ואליבא דר' יהודה.

לקמן צ"ג: כל הפסולין (דף לה:): תנן להניח

דמנו למחר כשר ור' יהודה פסול: וריש לקיש אמר כו'. אמתניתין קאי

ופליג אדשמואל: **לעולם פסול ממש.**

דלא תני תנא פסול אבשר לחודיה

וי לא פריש בהדיא ומתני' פסול לגמרי קאמר שאף בעלים לא מתכפרו:

ושלא במקומו.

כשמואל סבירא ליה דמקומו דמי לענין כפרה ולא

להחיר באכילה כדדריש ליה שמואל לקרא דלעיל ואני נמתיו לכס וגו'

[וקרא ח] ולא קשיא: אמתני': **כאן שנתן בשפיקה.**

דרשא דקרא דמשמע בעלים נתכפרו כשנתן בשלל: במקומו בשתיקה ומתני' דקמני פסול

בנתן: במחשבת לאכול בשר חזן לזמנו ואשמעינן דפסול ואין זו כרת

דמחשבת זריקה זו מחשבה הוא לפסול דמקומו דמי ולא לפגל דזריקה

דלא שריא בשר באכילה לא מייתי לירי פיגול: **סנו כו'.** כל הנך מיוצתא

לדאותצי' לשמואל מותצי' נמי לריש לקיש דהא כוותיה סבירא ליה

דשלא במקומו במקומו דמי: ורבי יוחנן אמר אידי ואידי. מתניתין

דקמני פסול וליכא תקנתא ומתניתין דכל הפסולים דמני תקנתא שנתן

בשתיקה: **בשלמא לריש לקיש.**

דאוקי מתני' כשנתן במחשבה אינטריך למיתני אין זו כרת לאשמועינן דאע"ג דחשיב בהך זריקה חזן לזמנו

אינו פיגול וכדאמרן^ה) דלא שריא בשר באכילה לא מייתי לירי פיגול: **אלא לרבי יוחנן.**

דמוקי בשתיקה והאי: פסול משום דלא במקומו הוא פשיטא דלין זו כרת קשיא: **ולשמואל מאי אין זו כרת.**

דאינו נמי מוקי לה בשתיקה: הכי קאמר ואם נתן **במחשבה.** דחזן

לזמנו פסול ואין זו כרת ואינטריך לאשמועינן אע"ג דלענין כפרה

כמקומו דמי מחשבת פיגול לא חיילא הואיל ולא שריא בשר באכילה.

אבל לרבי יוחנן לא מצי לשנויי הכי דכיון דאשמעינן תנא דידן פסול

ומשום דשלל במקומו (הוא אלמא) לאו במקומו דמי פשיטא דאם נתן

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים

כו.

ואי שלא במקומו במקומו דמי כו'.^א
תימה ואי לאו במקומו דמי לאלתר אמאי כשר וי"ל דהוה מצי למימר וליטעמיך והשתא נישא הא דקאמר לקמן בצוק כל הפסולין (דף לו:); ר' יהודה לטעמיה דקאמר שלא במקומו במקומו דמי ופירש שם בקונטרס דשמעינן ליה דהכא יח

צברייתא דמוקמינן כוותיה בשמעתינן (תוספות) ומנא ליה לקמן דר' יהודה סובר כן בעלמא דקאמר ר' יהודה לטעמיה אי צרייתא יח דשמעתינן דלמא סוברת דלאו במקומו דמי אלף דסמיך אהא דקמני לאלתר כשר א"כ על כרחין במקומו דמי וסיפא דלמחר פסולה אחיא כרבי יהודה כמו מחשבת הינוח (ע"כ): **יצא זה שאין פיגולו גרם לו.**

ואי"ת אמאי אינטריך לקמן (דף כט:); לא יחשב לומר שמחשבות מוילאוט זו מזו תיפוק ליה מהכא מי שפיגולו גרס לו יא' זה שאין שפיגולו גרס לו ועוד קשה לרנב דמסיק

בסוף פ"ק דמנחות (דף יב:); לדברי האומר שירים שחסרו בין קמילה להקטרה מקטיר קומץ עליהן וקיי"ל

לדותן שירים אסורים באכילה דמהניא ב להו הקטרה למיקצעיניהו

בפיגול ולאפוקי מידי מעילה וי"ל דהא דמיתסר באכילה אין בא מחמת

מיעוט ההקטרה של קומץ הלכך לא מומעטי ליה מאס האכל יאכל מי ב

בסוף פ"ק דמנחות (דף יב:); לדברי האומר שירים שחסרו בין קמילה להקטרה מקטיר קומץ עליהן וקיי"ל

לדותן שירים אסורים באכילה דמהניא ב להו הקטרה למיקצעיניהו

בפיגול ולאפוקי מידי מעילה וי"ל דהא דמיתסר באכילה אין בא מחמת

מיעוט ההקטרה של קומץ הלכך לא מומעטי ליה מאס האכל יאכל מי ב

בסוף פ"ק דמנחות (דף יב:); לדברי האומר שירים שחסרו בין קמילה להקטרה מקטיר קומץ עליהן וקיי"ל

לדותן שירים אסורים באכילה דמהניא ב להו הקטרה למיקצעיניהו

בפיגול ולאפוקי מידי מעילה וי"ל דהא דמיתסר באכילה אין בא מחמת

מיעוט ההקטרה של קומץ הלכך לא מומעטי ליה מאס האכל יאכל מי ב

בסוף פ"ק דמנחות (דף יב:); לדברי האומר שירים שחסרו בין קמילה להקטרה מקטיר קומץ עליהן וקיי"ל

לדותן שירים אסורים באכילה דמהניא ב להו הקטרה למיקצעיניהו

בפיגול ולאפוקי מידי מעילה וי"ל דהא דמיתסר באכילה אין בא מחמת

מיעוט ההקטרה של קומץ הלכך לא מומעטי ליה מאס האכל יאכל מי ב

בסוף פ"ק דמנחות (דף יב:); לדברי האומר שירים שחסרו בין קמילה להקטרה מקטיר קומץ עליהן וקיי"ל

לדותן שירים אסורים באכילה דמהניא ב להו הקטרה למיקצעיניהו

בפיגול ולאפוקי מידי מעילה וי"ל דהא דמיתסר באכילה אין בא מחמת

מיעוט ההקטרה של קומץ הלכך לא מומעטי ליה מאס האכל יאכל מי ב

בסוף פ"ק דמנחות (דף יב:); לדברי האומר שירים שחסרו בין קמילה להקטרה מקטיר קומץ עליהן וקיי"ל

לדותן שירים אסורים באכילה דמהניא ב להו הקטרה למיקצעיניהו

בפיגול ולאפוקי מידי מעילה וי"ל דהא דמיתסר באכילה אין בא מחמת

מיעוט ההקטרה של קומץ הלכך לא מומעטי ליה מאס האכל יאכל מי ב

בסוף פ"ק דמנחות (דף יב:); לדברי האומר שירים שחסרו בין קמילה להקטרה מקטיר קומץ עליהן וקיי"ל

לדותן שירים אסורים באכילה דמהניא ב להו הקטרה למיקצעיניהו

בפיגול ולאפוקי מידי מעילה וי"ל דהא דמיתסר באכילה אין בא מחמת

מיעוט ההקטרה של קומץ הלכך לא מומעטי ליה מאס האכל יאכל מי ב

בסוף פ"ק דמנחות (דף יב:); לדברי האומר שירים שחסרו בין קמילה להקטרה מקטיר קומץ עליהן וקיי"ל

לדותן שירים אסורים באכילה דמהניא ב להו הקטרה למיקצעיניהו

בפיגול ולאפוקי מידי מעילה וי"ל דהא דמיתסר באכילה אין בא מחמת

מיעוט ההקטרה של קומץ הלכך לא מומעטי ליה מאס האכל יאכל מי ב

בסוף פ"ק דמנחות (דף יב:); לדברי האומר שירים שחסרו בין קמילה להקטרה מקטיר קומץ עליהן וקיי"ל

לדותן שירים אסורים באכילה דמהניא ב להו הקטרה למיקצעיניהו

בפיגול ולאפוקי מידי מעילה וי"ל דהא דמיתסר באכילה אין בא מחמת

מיעוט ההקטרה של קומץ הלכך לא מומעטי ליה מאס האכל יאכל מי ב

בסוף פ"ק דמנחות (דף יב:); לדברי האומר שירים ש